

Paulius Širvys
TIESIU TOLIAMS RANKAS

Aš — beržas

Aš — beržas.
Lietuviškas beržas,
Išbridęs
Iš pievų nakties,
Sustojau

Ant mūšių
Didžiausiojo kelio
Su plieno dalgiu
Ant peties.

Ir audrą,
Ir giedrą,
Ir viską praūžęs —
Girdžiu aš
Tyliais vakarais,
Kaip skleidžiasi
Naktys
Žalioj mėnesienoj
Baltųjų aušrų
Pumpurais.

Purienos —
Kaip taurės
Aukšinės
Sudužę —
Nukrito
Po kojom
Iš mano širdies.

Aš, viską praūžęs,
Rūkais užsirūkęs,
Geriu
Žalių vynų
Nakties.
Geriu
Žalią tylą,
Geriu
Žalią šilą.
Geriu
Ir apsvaižęs
Einu.

Negaila
Man aukso.
Negaila sidabro.

Tik tų
Praūžtųjų dienų..

Bet...

Ne viskas
Išgerta.
Ne viskas
Pragerta.
Aš didelius
Lobius valdau.

Turiu
Savo džiaugsmą.
Turiu
Savo skausmą.
Ateik, —
Dovanosiu ir tau.

Netinka
Tau auksas.
Netinka
Sidabras.
Nei žodžiai,
Saldumo pilni.

Netikras
Čia auksas.
Netikras
Sidabras.

Ir deimantai tie —
Netikri.

Bet skleisis
Dar naktys
Žalioj mėnesienoj
Baltųjų aušrų
Pumpurais...

Ateik, —
Apkabinsiu,
Į širdį priimsiu,
Papuošiu
Žvaigždėtai
Nakties auskarais.

Praeisi
Pro šalį,
Kaip laimė
Praeina, —
Nekeiksiu
Aš savo lemties —

Aš — beržas.
Lietuviškas beržas
Su plieno
Dalgiu
Ant peties.

Ir nusinešė saulę miškai

Mėlyna paukštė,
Mėlyna paukštė
Pasauly yra...

Iš dainos

1. Aš taip laukiu

Nulingavo,
Nusinešė
Saulę
Tolimi
Vaivoriniai
Miškai.

Krinta lapai —
Pagelte,
Numirę
Laiškai.
Krinta,
Krinta
Kaip grumstai
Ant karsto.

Širdį varsto
Kraupus graudulys.
Stoviu aš
Kaip Čiurlionio
Legendų
Šaulys.

Po mirgiuoju
Žvaigždynų šalmu
Tiesia toliams
Rankas Obelis —

Išsilgus,
Nuoga,
Į mane panaši
Laukimu.

Aš taip laukiu.
Taip laukiu

Ateinant
Kažko,
Ligi galo
Atvėręs duris,
Tuštuma.
Nykuma.
Nors užklystų
Vagis
Bent kuris.

Kaip ilga,
Kaip ilga
Vieniša
Ir vėjuota
Naktis.

Užu lango
Galanda — —
Gal man? —
Savo dalgį
Mirtis.

Žiba, spindi
Viena
Kelrodėlė
Žvaigždė —
Tolimoji
Klajūno viltis.

Aš taip laukiu,
Taip laukiu,
Atvėręs duris.

2. Nuodėme — ne dėmė

Tu ir vėl
Ateini.
Ateini
Iš anapus,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

Ateini
Ir šypsaisi
Kaltai
Ir mieguistai
Kažkaip.

Virpa pirštai
Kaip rožiniai

Žiedlapiai
Trapūs.

Paskubom
Žvaigždeles
Atsagstai.
Ir vediesi
Vaivorykščių
Tiltai
Anapus...
Ir alsuoji,
Alsuoji
Karštai.

Skleidžias
Pasakai
Kopos supiltos
Ir...
Bedugnė
Gelmė!
Tik tu jos
Nematai.

Užsimerkus
Eini.
— Nuodėmė —
Ne dėmė, —
Man sakai.

Einam ten,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

3. Krito mano žvaigždė

Griuvo
Pasakų tiltai.
Krito
Mano žvaigždė.

Iš svaiginančio
Aukščio
Šiurpulingon
Bedugnėn
Krentu!

Mano
Mėlyna paukšte,
Mano
Mėlyna paukšte,

Kur tu?

4. Nesugrįšiu daugiau

Tu likai
Amžinai
Ten, anapus,
Kur nusinešė
Saulę
Miškai.

Liko meilė
Kaip vienišas
Kapas.
Ten ir tu
Be dėmės
Palikai.

Nesugrįšiu
Daugiau
Ten vaivorykščių
Tiltais aukštais.
Saugo paslaptį
Mažas namelis
Su visais
Pažadais
Užmirštais.

Padavėja

Tu šypsaisi,
Padavėja.
Akys —
Pragaro šulniai.
Tavimi susižavėję
Mes visi, girti velniai.

Supas smuklėj
Rūkas šėmas,
Pakaruoklis —
Ant pušies.
Mano skausmą
Pasiėmus —
Ant padėklo
Tu nešies.

Dar atneš,
Žavi nešėja,
Tos degtinės
Kaip tulžies.

Gal ir aš
Kada išėjęs
Pasisupsiu
Ant pušies.

Su manim
Šią naktį —
Draugas.
Porą duok
Aitrių taurių.
Vietoj to,
Kad ji
Pasmaugus —
Aš už ją
ir ją geriu.

Nebijok,
Vikrus mergišiau.
Iki dugno
Gerk ir tu.
Gundo kipšas
Prisikišęs,
Žybsi peilis
Tarp dantų.

Bet nekelsiu kerštui rankos!
Nepastosiu
Tarpdury.
O jinai —
Tegu sau trankos!
Tegu renkas
Bet kuri.

Ar girdi,
Širdis kaip staugia ?
Aš — girčiausias
Iš girtų,
Ant jos kaklo
Pasismaugiau,
Pasismaugsi
Dar ir tu.

Dar ir tu
Gali netekti
Vieną kartą
Mylimos.
Ir ateisi
Šaltą naktį
Čia ieškoti
Šilimos.

Tai atnešk,
Žavi nešėja,

Tos degtinės
Kaip tulžies.
Nebijok, —
Neišprotėjau.
Nesisupsiu
Ant pušies.

Paola

Akyta naktis.
Kaip sušaudyta
Kario milinė.
Kažkur
Generolai puotauja.

Tik tu —
Toks nuliūdes,
Lyg būtum
Pardavęs tėvynę, —
Renki žvaigždeles
Po dangum
Tuščia sauja.

Praplaukia
Pro šalį
Tūzai
Ir dešimkės.
Ir damos,
Laimėję karalių.

Ir tu —
Ant medinių
Ramentų
Palinkęs —
Liūdnei pasitrauki
Iš kelio.

Ėjai ir kritai,
Kad kiti
Čia gyventų.
Už gimtąjį
Miestą
Tu koveis.

Gyvybę davei
O gavai
Tik ramentus.
Ir vienišas,
Užmirštas
Stovi.

Nusisuka moterys —
Puošnios
Ir dailios.
Madų ir dažų

Sudarkytos.

Paola!

.

Atsimeni vėl
Savo pirmąją
Meilę —
Mergaitę
Iš tolimo
Prarasto
Ryto.

Paola!
Paola!

Kur tu?
Lyg savęs,
Lyg praeinančių
Klausi.
Slapčia
Tik lydėtum
Iš tolo...

Iš tolo.
Iš tolo.

Tarp rožių
Pasaulio —
Tau buvo
Gražia —
Gėlių pardavėja
Paola.

Paola!
Paola nutolo.

U hū ū!
Paola,
Paola!

Kažkas nelauktai
Meta žvilgsnį
Neramų.
Aukštinį
Tau pinigą
Duoda.

Šilkai tie

Šalčiau
Užu rudenį
Šlama
Ir primena
Gelstantį
Sodą.

Paola!
Paola!

Staiga
Ji suvirpa.
Ir tu
Atpažįsti:
— Madam,
Jūs gėlių
Pardavėja?!

Ir ieškai
Apstulbęs
Lyg savo jaunystės.
Jaunystės?
Tu jos
Neturėjai.

— Paola!
Ar tu
Ar ne tu
Palaidinę
Man lopei?
Ar tau,
Ar ne tau
Aukso kalnus
Žadėjau?

Paola...

Paola? —
Nusijuokė
Gatvė iš tolo, —
Nelaukė tavęs
Penelopė,
Ilgai užtrukai,
Odisėjau.

Paola...

Kažkas akyse
Sumirgėjo,
Sutvisko.
O ne!
Tai tik deimantai
Žeri!

Tu parako
Dūmuos
Palaidojai viską.

O ji —
Su kitais
Čia pragėrė.

Paola...

O pinigas
Degina ranką
Ir širdį.
Meti ją
Tarytum granatą.

Prakeikto
Metalo
Sprogimą
Išgirde,
Abu vienas kitą
Supratot...

Tau liūdna
Be galo.
Minčių nesugaudai.
Lyg antkapiu
Užriti:
"Kekšė!"

Ir stovi,
Klausai,
Kaip širdis
Tavo rauda,
Rasa
Ant šaligatvio
Tekši.

O ne!
Ta rasa —
Ne rasa.
Tai tik žvaigždės
Pabirę.

Paola!

Žegnokis...
Nėra jau Paolos.
Paola,
Jaunystė —
Nutolo,
Nutolo...

Abi jos —
Tau mirė.

Šiauliai, Šauliai!
Šiaulių mūšių didvyriui šiauliškiui Putrimui

Šiauliai,
Šiauliai,
Visi padūmavę
Keliai.

Griuvėsiuose
Blaškos
Pelėda žliba.

Pirmyn,
Šauliai!
Čia mūsų
Mirties
Ir gyvybės
Riba!

Laimėsime mūsų
Arba...
Ne mums,
Ne mums
Gegužėlė raiba...

Pirmyn,
Šauliai!
Ką kris —
Užkris
Smiltužėlė
Gelsva, —
Žinokit,
Kad ji —
Lietuva,
Lietuva.

Pirmyn,
Šauliai!
Laimėsime mūsų
Arba —
Apverks beržai,
Ašarėlėm
Žiba...

Miškuose
Kukuos

Gegužėlė
Raiba,

Šiauliai,
Šiauliai...
Pirmyn,
Šauliai!..

Ir temo —
Aptemo
Šviesi,
Šviesi
Narsaus
Būrio vado
Galva...

Šiauliai —
Šauliai —
Žolytėle žalsva!

Giliai,
Giliai,
Kaip giliai
Lietuva.

Ateisiu tylią naktį

Ateisiu
Tylių naktį
Tyliu
Užu šešėlių,
Kai vaikščioja
Po smėlį
Žali beržų
Šešėliai.

Ateisiu
Žalią naktį
Aušrų šilkais
Apsėgti
Ir pasakų
Pasekti:

Kaip vaikščioja
Po smėlį
Žalį
Beržų šešėliai.

Ateisiu
Naktį tamsią,
Kai gūdžiai

Šunys amsi
Ir tavo mintys
Tamsios.

Ateisiu
Aš tą naktį
Tau žiburio uždegti
Ir pasakų
Pasekti:

Kaip vaikščioja
Po smėlį
Žali
Beržų šešėliai,

Ateisiu
Trankią naktį,
Kada griaustiniai
Darda.

Tik pasakyki,
Kur esi,
Tik pasakyk
Man savo
Vardą.

Nežiūrėk, nežibėk

Nežiūrėk,
Nežibėk,
Taip liūdnai
Į akis.
Ką darau
Negerai —
Pats žinau.
Nesakyk.

Tik pilniau
Ir svaigiau
Mano taurę
Pripilk
Ir stipriau
Ir karščiau
Tu mane
Apkabink.

Bet ne tu,
O kita
Tavo rankomis
Glaus,
Ir liūdna

Valanda
Iškeliaus,
Iškeliaus.

Iškeliaus
Ir negriš
Ir sekundė
Šita —
Kaip ir aš,
Kaip ir tu —
Niekada,
Niekada.

Tai stipriau
Ir karščiau
Tu mane
Apkabink
Ir pilniau
Ir svaigiau
Mano taure
Pripilk.

Ugnelė

Pro klevus mėnesiena žibėjo,
Skilo šukė balta pilnaties.
Tau gegužis visai nerūpėjo,
Ir skubėjai langelį užtiest.

Su manim tu norėjai pabūti
Be mėnulio, klevų ir gėlių,
Tik svirplys, įsitaisęs kamputy,
Čirpė savo mažu smuikeliu.

Meile pasakų pasaka skleidės
Niekada neregėtais vaizdais.
Kad ilgai ji žydėtų, apsvaigęs
Nenuskyniau aš jos su žiedais.

Tik išsinešiau toliuos į kelią
Pabučiavimą, pilną kaitros.
Ir širdy tebesmilksta ugnelė,
Nesibijanti jokios audros.

Ir mintis po minties veja mintį
Negaliu, negaliu nedainuot.
Negaliu tos ugnies užgesinti,
Nei pamest, nei kitam atiduot.

Netikra moneta

Kaip saulės
Aš ilgėjaus
Jos rankų
Šilimos.

Bejos —
Man šalta
Vėjuos.
Bejos —
Nėra dainos.

Gal ją
Buvau sutikęs?
Atspėti negaliu.
O gal
Nuėjo tykiai
Kažkur
Kitu keliu?

Kaip saules
Jos ilgėjaus.
Kaip žvaigždę
Ją rinkaus.

Ir ji —
Man suspindėjo!
Nukrito
Iš dangaus.

Tarp obelų
Putotų
Liepsnojo
Kaspiniai.

Sumaišė
Mano protą,
Visus kelius
Jinai.

Aš ją glaudžiau
Kaip savą,
Taip laukiamų
Seniai.

Bet...
Lūpos tos
Melavo.
Melavo bučiniai.

Ir buvo
Rankos šaltos.
Bet aš nuo jų

Degiau.

Ir išėjau
Sugeltas,
Sušales
Dar daugiau.

Tai netikros
Monetos
Apgavo
Blizgesys.

Tegu jinai
Ir mėtos.
Negrauš jos
Ilgesys.

Ir vėl
Man šalta vėjuos,
Gyvenimo
Kely.

O ta,
Kurios ilgėjaus, —
Kažkur
Toli
Toli.

Ir jai
Gal šalta vejuos
Be mylimo
Dainos.

Galbūt
Aš jos ilgėjaus —
Nežinomos,
Vienos.

Nutolę toliai

1.

Tu veltui stovi
Akis pridengus.
Tik jūrų žolės.
Tik šaltos bangos.
Tik tolių
Toliuos
Nutolę toliai.

Toks ilgesingas
Žuvėdrų klyksmas.

Kas atsitiks man?
Kas atsitiks man?
Kas tolių toliuos
Jūreivio lauks?

Nutolau tolau.
Toli nutolau.
Kažkur pravertas
Į dangų langas
Ir žalsvos akys
Kaip jūrų žolės
Kaip žalios
Riksmas.

Kas atsitiks man?
Kas atsitiks man?
Kas tolių toliuos
Jūreivio lauks?

Nutolau tolau.
Toli nutolau.
Bet man vis girdis
Pro juodą vėtrą
Baltų žuvėdrų,
Žaliųjų pievų
Ir tavo riksmas.

Kas atsitiks man?
Kas atsitiks man?
Kas tolių toliuos
Jūreivio lauks?

2.

Nutolau tolau.
Toli nutolau.
Nurimo rimo
Arimų vėjas.

Nuskendo vėjas
Mane lydėjęs.

Tik ilgesingas
Žuvėdrų klyksmas
Ir pasiliks man
Ir pasiliks man.

Nutolau tolau.
Toli nutolau.
Užgeso geso
Ant vėtrų kelio

Silpna ugnelė.

Pavargo langas
Ilgai budėjęs.

Ir tolių toliuos
Nuskendo akys
Kaip jūrų žolės
Kaip žalias vėjas.

Tik ilgesingas
Žuvėdrų klyksmas
Ir pasiliks man
Ir pasiliks man.

Nutolau tolau.
Toli nutolau.
Nutilo tilo
Ir žalias, žalias
Bežadis riksmas.

Tik ilgesingas
Žuvėdrų klyksmas
Ir pasiliks man
Ir pasiliks man —

I tolių tolius
Jūreivį šauks.

Vysta žiedas smėly

Žengia brolių pulkai.
Bet kuris ten,
Kuris
Gintariniais plaukais
Mano pilkas karys?

O kelias dulka.
Dulka.
Dulka.
Nutolsta — tolsta
Brolių pulkas.
Vien tik pėdos
Smėly.

Dūmuos dulkių baltų
Žengia mano
Karys.
Jam žiedelį metu...
Atsigrižta —
Ne jis...

O kelias dulka.
Dulka.
Dulka.
Nutolo — tolo
Brolelių pulkas.
Vysta žiedas
Smėly.

Prie pasakų miesto

Aš lauksiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto,
Kur teka Neris
Su žara.
Aš lauksiu
Prie Vilniaus
Vilnijančio Vilniaus
Tavęs,
Mano meile,
Tyra.

Nerie,
Nešk laivelį.
Nenešk
Tik pro šalį,
Nenešk,
Mano meiles gilios.
Tik neški
Pro šalį
Viliokę mergele
Plukdyki
Tu ją atgalios.

Aš lauksiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto,
Kur teka Neris
Su žara.
Aš lauksiu
Prie Vilniaus
Vilnijančio Vilniaus
Tavęs,
Mano meile,
Tyra.

Čia gluosniu
Rymosiu
Ir dainų
Dainuosiu,

Kol mano
Laivelis atplauks.
Tada atsistosisiu,
Džiaugsmingai
Pamosiu,
Kai dainai
Daina atsišauks.

Aš lauksiu
Prie Vilniaus,
Prie pasakų miesto,
Kur teka Neris
Su žara.
Aš lauksiu
Prie Vilniaus
Vilnijančio Vilniaus
Tavęs,
Mano meile,
Tikra

Tave iš amžių nešėm 1. Ant mūšių kelio

Siūbuoja ažuolėliai
Tarp vėtrų keturių.
Darželiuos gęsta gėles
Nuo ašarų sūrių.

Sesulėm gaila rūtų.
Brolelių dar gailiau.
Oi, varė juos rekrutuos
Ir varė dar toliau.

Linguok, motule, vyge, —
Kiti siūbuos balne —
O mes išjojam žygin.
Gal grįšime?
Gal ne?

Gimei ant mūšių kelio
Gaisravietėj karų.
Supai vaikų lopšelių
Tarp užiančių audrų.

Tave iš amžių nešėm
Ant žibančių kardų
Istorijon įrašėm
Gražiausiuoju vardu.

Kiek mūsų kaulų guli
Visų kraštų laukuos.

Nei sesė nei motulė
Neras, nesurokuos.

Užaugš kiti galingi.
Ir juos pašauks kova.
Kol tu linguosi lingę
Nežūsi, Lietuva.

2. Languos paskendę akys

Neverkit, sesės,
Vienos likę
Akim paskendusiom
Languos.
Ir man
Gegužis šešiolikis
Ne plieno dalgi
Iškukuos.

Kažkur "Variage"
Tėvas dingo.
Iš marių
Atplaukė žinia.
Lingavo bangos —
Lingu lingu —
Lingavo motina
Mane.

Balnuos lingavo
Mano broliai
Su raudonaisiais
Ir baltais.
Kiti —
Su lenkais
Vilnių puolė
Kardais
Į saulę iškeltais.

Iš mūšio
Lėkė jie į mūšį
Žydriom pakalnėm
Ir kalnais.
O raudą
Smaugdavo motušė
Jų galvas
Glosčiusiais
Delnais.

Per Volgą, Doną,
Nei per Vyslą
Jie neparjos
Jau atgalios.

Kur gèrè žemè
Juos iš gyslų —
Kapai brolelių
Ten žaliuos.

Neverkit, sesės,
Vienos likę
Akim paskendusiom
Languos.
Ir man gegužis
Šešiolikis
Ne pieno dalgi
Iškukuos.

Lingavo girios —
Lingu lingu.
Lingavo motina
Mane.
Prie vartų
Žirgas jau sužvingo.
Dabar linguosiu
Aš balne.

3. Balti keliai

Balti keliai, —
Kaip drobės.
Kurį čia pasirinkus?
Visi ateiviai
Grobia.
Visur gaisrai
Aplinkui.

Už girių
Trinksi šūviai.
Ir vėl,
Ir vėl skriaudėjai.
Už ką,
Už ką, lietuvi,
Tu narsią galvą
Dėjai?

Žaibavo tavo kirčiai
Siaubingoms
Ordoms chanų.
Žvelgei
Akysna mirčiai
Niūriuos veiduos
Germanų.

Tu gynei

Aukso sostus
Savus
Ir svetimuosius.
Grįžai
Randuotais
Skruoostais
Pro gimto kelio
Uosį.

Radai
Tą pačių skriaudą
Ir ašarėlę
Graudžią:
Sesulės brolių
Rauda,
Ploniau
Drobulę audžiau.

4. Žegnok, močiut

Žegnok, močiut,
Nėra ko gaišti.
Galbūt, aplenks
Tada kulka?..
Rankovėn sek
Raudoną raištį
Mane lingavusia
Ranka.

Čia eina
Kaizerio žudikai,
Čia dvaro, caro
Kraugeriai.
O mums
Ant pliko lauko
Liko
Vien tik dangus
Ir vyturiai.

Neverkit, sesės,
Vienos likę
Akim paskendusiom
Languos.
Jau man
Gegužis šešiolikis
Kapus
Ar laisvę
Iškukuos.

5. Rūdyk, tėvų dalgeli

Ant kelio
Vyrai renkas:
— Jei mirt, —
Už laisvę mirti!
Drašiau,
Pūslėtos rankos!
Užkurkim
Ponams pirtį!

Linguok, motule,
Vyge —
Rūdyk,
Tėvų dalgeli!
Išjojam
Jojam žygin
Kapot vargų
Vargelių.

Sarti žirgeliai
Ristūs
Kanopom
Ugnį skelia.
Ir kas,
O kas išdrįstų
Narsiems
Pastoti kelią?

Krauju
Aušra aptiškus.
Pirmyn,
Kardai rūdyja!
Mus veda
Draugas Tiškus —
Ne velnio
Mes nebijom!

6. Gyvuoki, nemirtinga

Liepsnoja,
Dega dvaras.
Liepsnoja?
Ir tegu!
Savi artojus
Varo
Ir šaudo
Tarp vagų.

Ant lingės —
Lingu lingu —
Palinkusi galva.

Linguoja
Beržo lingė
Našlaitė Lietuva.

Mes ją
Kaip saulę
Nešėm
Ant žibančių
Kardu.
Istorijon įrašėm
Gražiausiuoju
Vardu.

Išėjom
Vyža vyžon
Į mūšį Daugavos.
Išėjom
Ir negrįžom...
Kiti kovas
Kovos.

Kardais
Didžiūnus kirte,
Nesimeldėm
Klūpom.
Sutikom
Narsūs mirtį
Krūtinėm
Atlapom — — —

Ant linges —
Lingu lingu —
Palinkusi galva...
Gyvuoki,
Nemirtinga,
Motule Lietuva.

.

Baigėsi šokis

Baigėsi šokis.
Blėso žibintas.
Klevų šešėliuos
Ošė naktis.

Gėlės — nuskindos,
Gėlės — pamintos.
Gėlių ir meilės —
Viena lemtis.

Aš pažiūrėjau
Į tavo veidą,

Į tavo šaltas,
Gilias akis.

Ir sudrebėjau,
Rankas nuleidau
Ir apsiniaukiau
Kaip ta naktis.

Kažkas užgeso
Mano krūtinėj.
Susėdom tylūs
Ir svetimi.

O buvo dienos —
Svajonę pynėm
Ir mums giedojo
Gaidžiai pirmi.

Ne tos jau naktys,
Ne tie ir žodžiai.
Pakirptas auksas
Puikių kasų.

Neliko nieko,
Mergaite sodžiaus,
Iš mūsų meilės
Dienų šviesių.

Kur tos naktelės,
Atsidusimai,
Gilūs kaip šilo
Tyli daina?

Neliko tiltų
Atgal grįžimui.
Sudie, mergaite
Mano jauna.

Kurią mylėjau —
Šią naktį mirė.
Tu nebebusi
Daugiau man ta.

Kažkur sudužo
Į tamsią girių
Daina ir meilė
Nesuprasta.

Jūreiviška

Mūsų namai —

Po kepurėm.
Mūsų keliai —
Po dangum.
Na tai kas,
Kad mes nieko
Neturim,
Kad mūsų keliai —
Po dangum...

Dangum, dangum,
Jūreivio keliai —
Po dangum.
Dangum, dangum,
Jūreivio keliai —
Po dangum.

Meilę praradę
Kur uoste,
Širdį gesinam
Taure.
Mes mokam
Dainom pasiguosti
Triukšmingam bare
Vakare.

Taure, taure
Triukšmingam
Bare vakare.
Taure, taure
Triukšmingam
Bare vakare.

Apie blaškoma
Laivą
Kaip skiedrą.
Apie laukiančias
Tavo akis,
Apie klykiančią
Liūdną žuvėdrą
Mūsų daina apsakys.

Daina, daina
Jūreivio daina
Apsakys.
Daina, daina,
Jūreivio daina
Apsakys.

Mūsų namai —
Po kepurėm.
Mūsų keliai —
Po dangum.
Na tai kas,

Kad mes nieko
Neturim,
Kad mūsų keliai
Po dangum.

Dangum, dangum,
Jūreivio keliai —
Po dangum.
Dangum, dangum,
Jūreivio keliai —
Po dangum.

Spygliuotos žvaigždės

Sveika būk,
Laisve!
Aš — aras.
Vėl sparnuotas.
Vėl drumsti
Debesis galiu!

Aš vėl
Su vėtrom,
Su jūrom
Įsiūbuotom
Ir atspindžiais
Žaibų žalių.

Mačiau nelaisvėj
Spygliuotažvaigždį
Dangų.
Toks ilgesys —
Pasiust gali!

Ten dienąnakt
Sargybų žingsniai
Žvanga.
Ten dienąnakt
Numirt gali.

Spygliuotos žvaigždės,
Spygliuotos akys
Spindi —
Skausmu spygliuotu
Tarp vielų.

Mirtis
Ir laisvė —
Abi per vieną
Sprindį,
Per vieną skrydį

Viesulų.

Spygliuotos žvaigždės
Dar mano pirštuos
Dega.
Dar švilpia kulkos
Virš galvos.

Ir laša gėlės
Ant rudeninio
Tako
Ugninėm
Vėliavom kovos.

Sveika buk,
Laisve!
Aš — aras,
Vėl sparnuotas,
Vėl drumsti
Debesis galiu.

O, laisve mano,
Aš visas tavo —
Visa širdim
Ir protu,
Visu gyvenimu
Žaliu.

Vienišas kapas

Saulėlydį rausvą lydėjo
Užgesdamos akys karių.
Daugiau jie, daugiau neregės jau
Vakario dangaus žiburių.

Liūdnai atsiduso tik šilas
Motules širdies gilumu.
Užmigo kareiviai, nutilo
Toli nuo gimtųjų namų.

Laiškai nebaigtieji rašyti
Ir širdys ištroškę mylėt,
Raudonu krauju aptaškyti
Paliko po žvaigždėm gulėt.

Kliedėjo pašautas kareivis
Prigludęs prie šalto akmens:
"Atneški, atneški, mergaite,
Nors vieną lašelį vandens.

Mergaite, vis vien kas bebūtum,

Ateik, pažiūrėk į akis,
Suvilgyk sukepusias lūpas,
Sudie, man šianakt pasakyk"...

Jis geso vandens nesulaukęs
Bučiavo jį ryto aušra.
Tiktai nebučiuos šviesiaplaukė
Aukštaičių ar dzūkų dukra.

Vienodai su priešais į molį
Priims jį žemelė šalta.
Pro vienišų kapų narsuolio
Tik paukštė praskris kai kada.

Saulė ant bėgių

Paliekame
Rytmečio vygę
Su saule
Ant bėgių
Tuščių
Ir lekiam
Gyvenimo žygin
Pilni
Nuostabiausių
Vilčių.

Kažkur
Išsvajota mergele.
Kažkur
Paskutinė stotis.
O kibirkštys
Blyksi pro šalį
Ir gęsta
Tarsi praeitis.

Bet saulė
Jau vejasi
Šonais.
Kuris
Ją pralenksim?
Kuris?
Kažkas
Jau apleidžia
Vagoną
Ir amžiams
Užtrenkia
Duris.

Išsiskiriant
Širdį sudiegia:

Trumpam
Susitinkam
Jauni.
O vakaro saulė —
Ant bėgių...
Kaip tikslas,
Kuriuo
Gyveni.

Taip noris
Gyventi pasauly,
Ilgėtis,
Į mylimą lėkt,
Skubėti
Nuo saulės
Į saulę...
Skubėti
Ir...
Jos nepasiekt.

Replikos

Istorikas:
Istorija, istorija...
Šiugždu, kraipau
Kaip noriu ją.
Lai bus ji
Šiuolaikinė,
O man liks
Piniginė.

Kalbininkas:
Dirba kalbą
Kalbukonis,
Bet ne taip
Kaip kalba
Žmones.

Antilyrikas:
Sudeginsiu
Berželį,
Lakštingalų gūžtas,
Ganysiu
Po darželį
Poetiškas vištas.

Skaitytojas,
prisiklausęs dainai transliuojamų kai kurių dainų:
Poetai myli
Aktores
Ir dar

Ir dar kai ką.
O mums —
Jie perša
Traktores.
Gal keiskimės,
Arką?

Ugniasargė žiūrėjo

Tu šypsaisi,
Padavėja,
Dega akys —
Du šulniai.
Tavimi susižavėję
Mes visi
Girti velniai.

Supas knaipėj
Rūkas šėmas,
Pakaruoklis —
Ant pušies.
Mano skausmą
Pasiėmus
Ant padėklo
Tu nešies.

Dar atnešk,
Žavi nešėja,
Tos degtinės
Kaip tulžies.
Gal ir aš
Kada išėjęs
Pasisupsiu
Ant pušies.

Su manim —
Šią naktį
Draugas
Porą duok
Aitrių taurių.
Vietoj to, —
Kad jį
Pa-smau-gus, —
Aš už jį
Ir ją geriu.

Nebijok,
Vikrus šaunuoli, —
Iki dugno
Gerk ir tu.
Šaipos kipšas
Ten, pasuoly,
Rodo peilį

Tarp dantų.

Bet nekelsiu
Kerštui rankos.
Nepastosiu
Tarpdury.
O jinai —
Tegu sau trankos.
Tegu renkas
Bet kuri.

Ar girdi
Širdis kaip staugia ?
Aš — girčiausias
Iš girtų
Ant jos kaklo
Pasismaugiau!
Pasismaugsi
Dar ir tu...

Dar ir tu
Gali netekti
Vieną kartą
Mylimos.
Ir ateisi
Šaltą naktį
Čia ieškoti
Šilimos.

Tai atnešk,
Žavi nešėja,
Tos degtinės
Kaip tulžies.
Nebijok,
Neišprotėjau —
Nesisupsiu
Ant pušies.